

ชื่อเรื่อง	การสร้างความรู้ด้วยสุนทรียะของบุคคลเป็นโรคลมชัก
ผู้วิจัย	มันทนา เกวียนสูงเนิน
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. กิตติกร สันคติประภา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มณฑนา พิพัฒน์เพ็ญ

ปฏิญานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสะท้อนประสบการณ์ของบุคคลที่เป็นโรคลมชัก ภายใต้อาการของโรคลมชักที่ดำรงอยู่และร่วมสร้างความรู้จากประสบการณ์ของบุคคลโรค ลมชักผ่านการสังเกตและการสะท้อนย้อนคิดเชิงวิพากษ์กับตัวตนของพวกเขา โดยใช้วิธีวิทยาการ วิจัยแนวอัตชาติพันธุ์วรรณา ซึ่งมีความสอดคล้องกับจุดยืนของผู้วิจัยที่มีความเชื่อว่าความจริงเป็น สิ่งที่ถูกสร้างขึ้น และสภาวะของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ผู้วิจัยและผู้ร่วมสนทนามีความสัมพันธ์ ที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยใช้เรื่องเล่าชีวิตของบุคคลเป็นตัวแทนในการวิเคราะห์ ซึ่งมีผู้วิจัยใน ฐานะเป็นคนในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยนี้ ร่วมสร้างความรู้ในการดูแลตนเองและต่อรองกับบริบท วัฒนธรรมสุขภาพเพื่อให้คนในสังคมได้เข้าใจตัวตนบุคคลโรคลมชักมากขึ้น การนำเสนอผลการ วิเคราะห์เรื่องราวประสบการณ์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้เล่าเรื่อง มีผู้ร่วมสนทนาเป็นตัวละคร โดยนำเสนอ ครอบคลุมเรื่องราวของบุคคลโรคลมชักก่อนเป็นโรคลมชัก เมื่อเป็นโรคลมชัก กระบวนการต่อรอง และการเรียนรู้ร่วมกันของบุคคลและกลุ่มเครือข่ายโรคลมชัก ผลการวิจัย ได้เผยให้เห็นถึงความ ปราชณาแห่งตน และเส้นทางชีวิตที่มีความหลากหลายผ่านการวิภาษสะท้อนย้อนคิดกับตนเองใน ชีวิตของบุคคลโรคลมชักเพื่อนำสู่การพึ่งพาตนเองให้ได้ ภายใต้อัตลักษณ์สุขภาพและบริบท สังคมไทย โดยบุคคลโรคลมชักปราชณาที่จะควบคุมการชักได้ ดำเนินชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง ประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูตนเอง ครอบครัวและได้ทำงานในสิ่งที่ตนปราชณา ดูแลครอบครัวและ บิดามารดา และดำรงอยู่กับโรคลมชักอย่างมีความสุข สร้างคุณค่าแห่งตน และมีศักดิ์ศรีของความ เป็นมนุษย์ในมุมมองของคนในสังคม ซึ่งการให้ความหมายของสุนทรียะในการดูแลตนเองในชีวิต บุคคลโรคลมชักแต่ละคนนั้น มีความหลากหลายซึ่งไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของแต่ละบุคคล ที่สะท้อนย้อนคิดกับตัวตน บริบทชีวิต รวมทั้งความปราชณาแห่งตน

คำสำคัญ : การสร้างความรู้ด้วยสุนทรียะ, บุคคลโรคลมชัก